

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

SREČNO NOVO LETO

Medtem, ko berete zadnjo številko glasila Moj Berni, pri nas doma praznujemo Vitinih ponosnih 11 let. Ni ravno okrogel jubilej, ampak po določeni starosti postane vsak bernski rojstni dan še bolj pomemben.

Vita je z nami od začetka marca 2009. Na svojem prvem domu pri Janežičevih je ostala tri mesece in k nam prišla že z lepimi manirami, ki se jih je, ko so sestrice in bratci odšli k novim lastnikom, naučila od mame Celine, starejšega brata Adisa in polsestre Berry. Že od vsega začetka je bila zelo učljiva in tudi malo šolo je odlično opravila, nadaljnjih tečajev vzgoje pa sploh ni potrebovala. Preprosto je vedela in še danes ve, kako se je treba obnašati. Da ne laja, ker bi tako motila sosede v bloku, da jo bolj kot drugi psi zanimajo človeški člani njenega krde, da ne divja naokrog, ampak hodi umirjeno in po pločniku. Povodca sploh ne potrebuje, ovratnica je pa tudi bolj za okras. Če zavijemo v kavarno ali gostilno, se namesti pod mizo in tam mirno ostane, dokler ni čas za odhod. Pogosto razen nas sploh nihče ne ve, da imamo s sabo psa. Ali je ta njen čudoviti značaj podedovan ali priučen, ne vem ... Prav rada bi rekla, da imam recept, kako vrhunsko vzgojiti psa, pa si ne upam ... Vita takšna preprosto je!

Srečo imamo tudi z zdravjem. Razen kakšnega vnetja ušes in blazinic in operacije križnih kolenskih vezi je Vita zelo zdrava psička. Kot starejša občanka ima sedaj seveda nekaj z leti povezanih težav, a tudi te kar dobro obvladujemo. Razen hujšanja, to nikomur v našem krdu oz. družini ne gre najbolje. Pa bo tudi to treba, da razbremenimo njene sklepe in ji omogočimo lažje vstajanje.

Skratka, Vita je odličan primerek tega, kar si osebno predstavljam pod izrazom 'popoln pes'. Upam, da bo imela še nekaj let 'sladkega življenja', kot nam ga narekuje njeno ime, obenem pa se zavedam, da nam je čas z njo zdaj že nekako podarjen ...

Zato je prav, da znamo ceniti, kar imamo, da se znamo imeti radi in da znamo biti srečni.

Srečno in dragoceno novo leto 2020 vam želim

Nina in Vita

Dolce Vita Bernieshine

Tam doli na lepem Dolenjskem

Septembra je vroče poletje izgubilo svoj zalet in našim bernijem je to zelo ustrezalo. Lažje smo pričakali naš jesenski izlet. Na čudovito sončno soboto smo se podali na Dolenjsko, ki je razgibana pokrajina zelenih travnikov, radodarnih vinogradov, prostranih listnatih gozdov z ostanki pragozda, zelenih rek, toplih podzemnih vrelcev in prijaznih mest z bogato kulturno dediščino.

Zbrali smo se v Dolenjskih Toplicah, ki se ponašajo z bogato tradicijo zdraviliške dejavnosti. Najprej smo se odpravili na sprehod ob potoku Sušica in med pogovorom izmenjali svoje vtise o poletnih dogodivščinah. Pot smo nato nadaljevali proti kraju Obrh, kjer je sedil ogled Berryshke, dolenjske destilarne in čokoladnice v objemu kočevskega pragozda. To enkratno in nepozabno doživetje polno novih znanj in gurmanskega okušanja, je odkrilo nekaj skrivnosti in znanj, ki se prepletajo v ustvarjanju eteričnih olj blagovne znamke BF, premium pijač in čokoladnih izdelkov blagovne znamke Berryshka, večkratno mednarodne priznane znamke za vrhunsko kakovost.

Med vodenim ogledom smo si ogledali prostore in spoznali ustvarjanje vrhunskih okusov in arom, nekaj skrivnosti in znanj, ki se prepletajo v prvovrstnih žganicah in eteričnih oljih. Izvedeli smo, kako poteka postopek destilacije, vse od mletja, destilacije in fermentacije surovin, do polnjenja, zapiranja in etiketiranja steklenic, kjer vsi postopki še vedno potekajo ročno.

Vonj žlahtne čokolade je bil tisti, ki nas je zapeljal v čokoladnico. Radovedno smo opazovali ročno izdelavo čokoladnih izdelkov. Vsaka sestavina čokolad je skrbno izbrana. Prvovrstni kakav najboljše kakovosti, nizke vsebnosti sladkorjev, brez dodanih umetnih barvil

in aditivov. Natančna toplotna obdelava in oblikovanje čokolade, vli-vanje v modele in priprava kremnega polnila za pralineje, so le neka-teri postopki, ki smo jih spoznali in so potrebni za izdelavo premium čokoladnih izdelkov.

V prijetnem degustacijsko-prodajnem salonu so se nam pridružili naši berniji. Skupaj smo uživali ob pogledu na roške gozdove in sma-ragdni potok Obrh ter se prepustili zapeljati aromam naravnih eterič-nih olj in čokoladnih izdelkov.

Berryshka čokolade so tako po izgledu kot okusu enostavno bo-žanske. Pritegnile so tudi pozornost bernijev, ki so jih radovedno ovohavali.

Ko jih enkrat okusiš, si vedno zaželiš še, zato imajo samo eno po-manjkljivost – hitro jih zmanjka. Le kako nastanejo? Seveda natan-

čen recept ostaja skrivnost, pozna ga le njihova čokoladna mojstrica Zdenka.

V objemu narave smo se ob petju ptic še na kratko sprehodili ob kristalno čistem potoku Obrh, ki ima kraški izvir in se po kratkem toku izliva v Radeščico. Prijateljsko srečanje smo zaključili z okusnim kosilom v gostilni Domen v Družinski vas in se nato zadovoljni odpravili vsak proti svojemu domu.

Mateja Pečar

PRENOVA SPLETNE STRANI MOJ BERNI

Brez vaše pomoči ne bo šlo

Če ste pozorno prebrali zapis o našem druženju v Marezigah, ste gotovo zasledili tudi zahvalo donatorjem in poziv članom naše skupine v zvezi z zbiranjem sredstev za prenovo spletne strani. Ta je po oceni avtorja Roka Kralja po več kot desetletnem delovanju več kot nujna. »Podirajo« se določene strani, nekatere funkcije zaradi dotrajanosti orodij ne delujejo več, vse več je neželenih vsebin, ki jim ne moremo preprečiti vdora ... Naša Barbara se je z vso vnemo vrgla v poizvedovanje in dobila ugodno ponudbo za prenovo. Vse vsebine in funkcije bomo pretežno ohranili, prenos bomo opravili sami, kljub temu pa je predvideni predračun za nas visok: znaša 1.100 EUR + DDV.

Na strani prihodkov je stanje takole: 300 EUR + DDV bo prispevala Barbara, 600 EUR pa smo zbrali s prodajo naših daril na miklavževanju. Potrebujemo torej še 200 EUR, da lahko zaženemo kolesje prenove, po enotnem mnenju vseh prisotnih pa bomo vsako leto na tak ali drugačen način z donacijami vseh nas, članov skupine, lahko zbrali 150 EUR, kolikor je predvidenih za potrebno sprotno letno vzdrževanje.

Naj poudarim, da vsi vzreditelji – člani skupine, ki objavljajo svoja legla, rade volje prispevajo znesek (običajno v višini nekdanje klubske članarine 25 EUR) prav za namen vzdrževanja spletne strani. Sem spada podaljševanje domene, plačilo gostovanja, tedenskega varnostnega kopiranja in morebitnih popravkov.

In na koncu vas torej vljudno prosimo še za vaš prispevek, da bomo naš projekt prenove lahko začeli in tudi dokončali.

Svojo donacijo lahko pošljete v gotovini na naslov Skupina MOJ BERNI, Predole 23, 1290 Grosuplje ali kot nakazilo na TRR št. SI56 0201 1305 2538 507, odprt pri NLB, prejemnik pa Barbara Šolc, Kamniška 53 A, 1217 VODICE (namen: MOJ BERNI + PRIIMEK donatorja).

V naprej in za nazaj vsem velik HVALA in seveda
Srečno, zdravo in prijazno tudi v letu 2020!

V imenu vaših skrbnic spletnih in FB strani Barbare, Mateje, Mojce in Nine zapisala

Mojca Sajovic

Praznično doživetje na Obali

December je tu, trgovine že ponujajo novoletno okrasje in tudi nas so zasrbele pete. Zato smo se odpravili na naše tradicionalno decembrsko srečanje, ki ga že od nekdaj imenujemo »miklavževanje«. Letos nas je več kot 40 članov skupine Moj berni krenilo proti Kopru, kjer smo pot nadaljevali s sprehodom in jo zaključili v gostišču Karjola v Marezigah. Vse, kar se je dogajalo vmes, smo prepustili Zorbi (Harry Bernieshine), najuspešnejšemu razstavnemu psu naše skupine in zaželenemu plemenjaku, ter njegovim ljudem.

Naš prvi cilj je bil Naravni rezervat Škocjanski zatok. Rezervat je izjemnega pomena zaradi pestrosti rastlinskih in živalskih vrst. Po Nini uvodni predstavitvi smo se radovedno podali na pot. Po obrobju sladkovodnega dela naravnega rezervata poteka urejena 2,2 kilometra dolga krožna učna pot, ki se na štirih območjih razširi v opazovalnice. Le – te imajo izobraževalne vsebine, kjer lahko spoznavamo živalski in rastlinski svet sredozemskih močvirij ali pa si privoščimo krajši počitek. Zatok predstavlja preostanek morja, ki je davno nazaj obdajalo mesto Koper, nekoč otok. To je največje polslobo mokrišče v Sloveniji. Muljaste plitvine poraščajo sestoji slanoljubnih rastlin, v zatoku pa so številne ptice. Nekatere ptice selivke se med selitvijo tu ustavijo, da si odpočijejo in naberejo novih moči za nadaljevanje poti. S tega vidika je Zatok pomemben tudi v mednarodnem smislu. Pri njegovem upravljanju so v veliko pomoč staro istrsko govedo (boškarini) in kamarški konji, ki s pašo vzdržujejo visoko vrstno pestrost rastlinja močvirnih travnikov.

Berniji so bili seveda dobrodošli, zaradi varnosti živali, ki bivajo v zatoku, pa smo naše kosmatince pripeli na povodce. Po sprehodu smo se ustavili v kavarnici in se posladkali z Damjaninimi fritulami.

Drugi del nedeljskega druženja smo nadaljevali v Marezigah. Vas se nahaja na razglednem hribu nad Vanganelso dolino, od koder se

nam odpre lep razgled na Koprski zaliv, ob dobri vidljivosti pa razgled seže vse do Alp. Vas je od lani bogatejša za vinsko fontano. Z nakupom žetona smo si natočili kozarec vina po lastni izbiri in uživali v prelepem razgledu na morje. Skupaj z našimi berniji smo prvega od treh dobrih mož, ki prinesejo - ne le darila - ampak tudi mrz in sneg, pozdravili v gostilni Karjola, kjer smo uživali ob kosilu in v obdarovanju.

Letos smo se klasičnemu obdarovanju odrekli v korist naše skupine Moj berni. Veseli lanskega uspeha smo se namreč odločili, da ponovimo dražbo »bernskih« izdelkov. Glede na zbrani znesek je bila vsem prisotnim letošnja ponudba vseč. Hit dražbe so bili seveda plišasti berniji, ki so šli za med. Prodani so bili tudi Barbarini »zvarki in

maže» za boljše počutje naših kosmatincev. Svoje lastnike so dobili še drugi uporabni predmeti za bernije in zanimive knjige o psih.

Zbrani denar bomo namenili nujno potrebni prenovi spletne strani naše skupine, saj tam predstavljamo vse naše aktivnosti in je pomembna povezovalna ter informativna točka članov in ljubiteljev pasme. Iskreno se zahvaljujemo vsem članom, ki ste ali še boste s prostovoljnimi prispevki omogočili, da v letu 2020 naša nova spletna stran zasije v novi in modernejši preobleki.

Za prijetno presenečenje se želimo prav lepo zahvaliti družini Kavalič, ki so vsakemu podarili steklenico odličnega refoška (za naročila se seveda vedno lahko obrnete na Vinsko klet Kavalič, Pobegi) in Damjani Ražman, ki nas je obdarila z odličnim oljčnim oljem.

Zadnji mesec v letu se je tako za našo skupino začel naravnost čudovito. Želimo si, da ta občutek traja in traja.

Mateja Pečar

SPREHOD PO PASJE

Alja Willenpart, pasja šola Za psa

Povzetek predavanja, ki je bil 16.10.2019 v Knjižnici Ig na Igu

Sprehod naj pomeni za lastnika in psa najboljši del dneva; glede na to, da je v povprečnem življenju psa 14.000 – 15.000 sprehodov, to lahko pomeni prav toliko slabih ali dobrih izkušenj.

Zakaj so sprehodi pomembni? Pomenijo potrebno gibanje, ki vpliva na prebavo, mišičje, splošno kondicijo, skratka za normalno delovanje organizma; pomenijo pa tudi mentalno stimulacijo: raziskovanje, vohanje, opazovanje, potrebno menjavo okolja in seveda druženje.

Glavni vzrok za vedenjske težave na sprehodu je STRES. Vemo, da je to fiziološki odziv organizma, ki se pripravi na akcijo; zviša se nivo adrenalina, pospeši se utrip in dihanje, nastopi potenje, nastane imunski odziv kot priprava telesa na poškodbe, zmanjša se percepcija bolečine. Stres je lahko kratkotrajen (akutni) ali dolgotrajen (kronični).

Kronično stresne situacije, ponavljajoče ali dalj trajajoče, imajo za posledico izločanje kortizola, ta pa zavre spomin, nas naredi bolj razdražljive, zavre imunski sistem. Posledično nastanejo vnetja, težave s kožo, ušesi, dlako

Po stresu mora pes počivati, v nasprotnem primeru nastopijo: vedenjske težave. Te se kažejo kot reaktivnost, lajanje, uničevanje, obsesivne motnje, nezmožnost učenja, pretirana plahost, agresija in kot zdravstvene težave, npr. prebavne motnje, alergije, vnetja, težave s plodnostjo, motna in izpadajoča dlaka, nehoteno povečana ali zmanjšana teža, oslabilen imunski sistem. Pes po sprehodu potrebuje vsaj dve do tri ure počitka!

RAZLOGI ZA STRES:

Najpogostejši razlog je neskladnost z etogramom (t.j. opis ali zapis vseh vedenjskih oblik in izražanj določene vrste živali). Pes občuti pomanjkanje potrebnega spanja, hrane, varnosti, skrbi za telo, strah, preveč vznemirjenja oz. stimulacije, zato je v stresu.

PROSTOŽIVEČI PSI več kot pol časa prespijo. Ko so aktivni, se polovico časa družijo s psi in mimoidočimi, iščejo stik s človekom. Hodijo, vohajo, raziskujejo, opazujejo, redko tečejo, ne lovijo. Jedo raznoliko hrano dva do trikrat na dan. Prehrana naših psov je enolična. V naravi 20% hrane predstavljajo iztrebki, jedo več kot 40 različnih stvari. Urinirajo do 15x na dan, kar pomeni komunikacijo, označevanje zanimivosti za naslednjic, je pa tudi znak stresa.

PRAVILNA OPREMA poskrbi za to, da bo sprehod prijeten. Ovrtnica ima veliko negativnih učinkov: ob potegu povzroča poškodbe, živčnost, komunikacija je težja, pes se hoče znebiti bolečine. Če je poškodovana kost podjezičnica, je oteženo požiranje, lizanje sprednjih nog pa je znak mravljinčenja, ki je prav tako lahko posledica zategovanja vratu z ovrtnico.

VEDENJSKE TEŽAVE: pogosto je pes reaktiven samo na povodcu, ki mu ne omogoča (vljudne) komunikacije, ko pa hodi spuščen, se obnaša povsem normalno, tudi do drugih psov. Alja Willenpart poudarja, da psom prijazne opreme proti vlečenju ni. Z vsako povzročimo določene negativne stranske učinke, zato svetuje previdnost, vztrajnost in pomoč strokovnjaka.

Povodec naj bo dolg tri do pet metrov, daljši povodec namreč zagotavlja svobodi podoben občutek, ki ga pes potrebuje. Flexi povodec je lahko vzrok za številne poškodbe tako vodnika kot psa, zato sodi le v roke večšega vodnika.

KAM NA SPREHOD?

Rutina je za psa sicer v redu, vendar sprehodi lahko postanejo dolgočasni. Pri psih je glavni vir miselne stimulacije vohanje, t.j. spoznavanje sveta skozi nos. Priporočljivo je menjavati lokacije enkrat do dvakrat na teden.

Na sprehodu sta pomembna raziskovanje (ulični psi pretežno vohajo, opazujejo in se premaknejo le cca. 500 m) in svobodno gibanje. Pes naj ima tudi priložnost, da se giblje po lastni izbiri. Psa ne silimo v tek: tek ob kolesu in lovljenje žogic nista svobodno gibanje. Igra z

žogico oz. lovljenje je pogost vzrok za poškodbe, stres in bolečino. Sprehod po pasje seveda ni le hoja od točke A do točke B, ampak še mnogo vmes. Pasja družba je za pse zelo pomembna, zato pasja šola Za psa organizira vodene pasje sprehode – tečaj »Sprehod s prijatelji«, katerega glavni nameni so socializacija, prijetno druženje, pridobivanje pozitivnih izkušenj, navajanje na vsakdanje situacije, izpolnjevanje osnovne pasje potrebe po druženju z drugimi psi.

PSI S TEŽAVAMI

Pomembno je izogibanje situacijam, ki psa spravljajo v stres. Pri srečevanju drugih psov se izognemo prihajajočemu psu v loku in pustimo, da ga naš pes opazuje od daleč, saj je za pse neposredno srečanje zelo stresno.

TRAJANJE SPREHODA

Starost 3 mesece 5 – 10 min

4 mesece 10 – 15 min

5 mesecev 15 – 20 min

1 leto 45 – 60 min 1 x na dan + kratki nekajminutni sprehodi za opravljanje potrebe; večji napor zahteva daljši počitek.

UTRUJEN SEM, DOVOLJ IMAM: Pes nam to sporoča z vedenji, kot so skakanje na skrbnika, grizenje povodca (izraz stresa, z grizenjem pa pes pomirja samega sebe), sedanje, zaostajanje, leganje. Nujen je počitek, nato se počasi odpravimo domov.

POPESTRITEV SPREHODA: Vključimo lahko npr. iskanje priboljškov, t.j. delo z nosom. (tudi v naravi psi brskajo za hrano), pes naj na sprehodu ne bo lačen.

UMIRJANJE: Ustavimo se na sredini sprehoda, psu damo vodo, pes naj počiva in opazuje okolico. Pomembna je mirna lokacija, prosto gibanje, telefon pa pustimo doma.

LEGANJE je močan miritveni signal, zato se je potrebno situacijam, ki to izzovejo, izogibati.

Zapisala Mojca Sajovic

TERAPEVTSKI PES V UNIVERZITETNEM REHABILITACIJSKEM INŠTITUTU REPUBLIKE SLOVENIJE

Med ustanovami, kjer vsak teden dela sedem terapevtskih parov Tačk pomagalk, je rehabilitacijski inštitut Soča. Eden od njih sva tudi Fellow in podpisana. Zaradi njegovega umirjenega značaja sva tam vedno dobrodošla, njegova velikost omogoča vsakovrstno delo s pacienti, dolga dlaka kar vabi k česanju in božanju. Priznam, da se v Sočo vedno z veseljem napotiva. Verjetno se zaradi svoje poklicne usmeritve toliko bolj zavedam, kako pomembno delo opravljava.

Srečujeva se s pacienti po poškodbah, tudi hrbtenjače in glave, z degenerativnimi nevrološkimi obolenji, s pacienti po možganski kapi ... Značilnost terapevtskega dela v Soči je, da team sestavljamo štirje: pacient, fizioterapevt, terapevtski pes in vodnik psa. Za vsakega posameznega pacienta je opredeljen terapevtski cilj, pripravljen terapevtski program, pomembni so pravilno izbrani pripomočki, pripravljen delovni prostor, vodniku pa je običajno posredovan program dela.

Ko pripravljam nahrbtnik za delo v URI Soča, vedno razmišljam, s čim lahko še popestrim terapevtsko uro in pomagam izboljšati uspeh terapije. Tako je najina prtljaga iz meseca v mesec težja. Fellowa ne moti dotikanje kjerkoli po telesu, zato je hvaležen »objekt« tudi za pripenjanje ščipalk za perilo in za česanje z različnimi vrstami krtač oziroma glavnikov ter rokavic. Ko fizioterapevt prosi za najine pisane rutice, je Fellow pripravljen, da mu jih pacient zapne okrog vratu z različnimi načini zapenjanja. Dobro ve, da bo sledila nagrada – piškotek, ki je skrit v posodicah. Pacient pa se mora potruditi, da jih uspešno odpre, čeprav se zapirajo z različnimi pokroveci. Mnogi pacienti, ki jih doma težko pričakujejo njihovi psi, so še posebej motivirani za terapijo s pomočjo psa, taki tudi radi povedo kaj o svojem psu in življenju z njim. Vsi radi sestavljajo sestavljanke s Fellowovo fotografijo, za izboljšanje miselnih funkcij rešujemo uganke, ki jih prinese Fellow v plaščku z žepki, vprašanja o pasmi in kinologiji na sploh pa so vedno priljubljena.

Poleg primerne opreme in pripomočkov mora vodnik upoštevati pravila za vodenja psa, poznati pravila institucije in biti seznanjen s problematiko uporabnika – pacienta. Pes pa mora obvladati osnove poslušnosti in lepega vedenja, slediti vodniku, še posebej pri kontrolirani hoji, biti osredotočen, potrpežljiv, vzdržljiv, vodljiv. Navajen mora biti na prostor, ortopedske pripomočke (vozički, hojice, bergle ...) in navajen dotikanja vseh telesnih delov.

Ena od vaj za moč rok je tudi metanje žogice. S Fellowom vedno prineseva tako, ki ne poskakuje in jo je mogoče zlahka prijeti v gobček. Kar nekaj truda je potrebnega, da naučijo psa, ki ni »rojeni prinašalec«, pobiranja predmetov in prinašanja na ukaz. Fellow se je tega naučil na sprehodih v gozdu in zdaj nama to znanje še kako prav pride.

Ne glede na to, ali je pacient na invalidskem vozičku ali uporablja kakšne druge pripomočke za hojo, se fizioterapevt velikokrat odloči za sprehod s psom. Fellowu priprnemo dva povodca, enega drži pacient, drugega jaz, nato pa se odpravimo na sprehod na hodnik. Naloga se zdi zelo enostavna, vendar je za vsakega psa zelo naporna, saj

mora do potankosti prilagoditi hitrost premikanja pacientu.

Ko se izteče najina delovna ura in Fellowu nadenem službeno oprsnico, je vesel odhoda domov. Ve, da sme na hitro označiti bližnje grmovje, potem pa hitro v avto in domov na prepotrben počitek. Zasluzi si ga in najmanj dve uri ga ni na spregled. Ampak ko se naslednji teden spet odpravlja na delo, Fellow nestrpno čaka na svojo oprsnico in se poskočno vzpne po klančini v avto. Dokler bo z dvignjenim mahajočim repom ponosno vkorakal skozi samodejna vrata URI Soča pet korakov pred mano, bom vedela, da je to, kar počneva, dobro za paciente in v veselje nama obema.

Mojca Sajovic

Vabilo

Ob koncu leta ali v začetku novega Slovensko društvo za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagacke (<http://www.tacke-pomagacke.si/>) vedno razpiše testiranje za kandidate za nove terapevtske pare. Povpraševanja po nas je veliko, s Fellowom in Fani pa smo dokaz, da v življenju nikdar ni prepozno za nove začetke. Pridružite se nam!

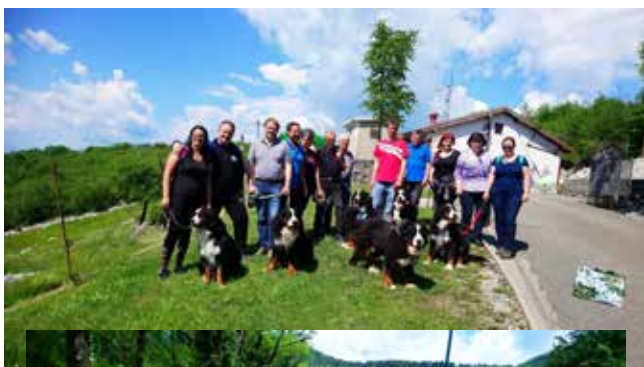
V POZNI POMLADI SMO JO MAHNILI NA SABOTIN

Prva junijska nedelja je bila res vremensko pisana, ampak dobra volja nas ni zapustila od začetka do konca našega izleta. Zbrali smo se od blizu in tudi od (zelo) daleč, da bi jo skupaj mahnili proti zelenomodri lepotici Soči, kjer so nas v Solkanu pričakali Runi, Anita in Sandi. Hvala seveda vsem trem, slednja dva pa sta se res potrudila, da je bil naš prvi cilj enostavno dosegljiv. Sandi nam je pripravil pravo poznavalsko predavanje o Solkanskem mostu. Ste vedeli, da je to največji kamniti most na svetu, ki ga – čeprav zgrajenega leta 1905 – po razponu loka ni še nihče presegal? Zelena lepotica v soteski je kar vabila, saj je bilo poletno vroče, ko pa smo se dvignili po vijugasti gozdni cesti proti vrhu Sabotina, je postalo prijetno. Odpirali so se prelepi razgledi od morja do Triglava, prijazni gostitelji v koči na vrhu pa so nam postregli s kosilom »za prste obliznit«. In kako so bili šele dobrodošli naši kosmatinci! Božanju in čohljanju z vseh strani ni bilo konca!

Kot celotno področje v Posočju je tudi Sabotin poln ostankov bojev iz 1. svetovne vojne, kavern in rogov, zato smo se sprehodu in ogledu z berniji odpovedali, pač pa smo se po kosilu spustili v še eno zanimivo vasico, ki jo bo – če bo šlo po načrtih tujih investorjev – spoznal ves svet. Gre za zapuščeno naselbino Slapnik. Beseda je dala besedo in iz pozdrava domačinu je nastal pravi prijateljski klepet, kjer smo izvedeli veliko več, kot nam posredujejo mediji: vse dobre, pa tudi mnoge slabe plati zanimive zgodbe.

Dan se je iztekal in ploha je razkropila tudi najbolj vztrajne. Niti dolge kolone na »primorki« nam niso mogle povsem pokvariti razpoloženja. Skupaj smo preživeli spet čudovit, zanimiv in prijeten dan, naši berniji so se spet družili in uživali po svoje. Da so nam bili povsod v ponos in veselje, ni treba posebej poudarjati. Tudi zato, ker nas družijo, so neprecenljivi!

Mojca Sajovic

KAJ POTREBUJE BERNSKI PLANŠARSKI PES?

Ker nekateri berniji še vedno živijo v neustreznih življenjskih razmerah kljub temu, da pred nakupom svarimo, opozarjamo in svetujemo..., smo za mnenje zaprosili gospo Sandro Gatward, koordinatorko reševanja psov v britanskem Klubu za bernske planšarske pse (Bernese Mountain Dog Club of Great Britain). Gospa Gatward se vsakodnevno srečuje z bernci, ki iščejo nov ustrežnejši dom. Skleda briketov, voda in stara odeja za ležišče za bernija žal niso dovolj in razhajanje z obstoječo slovensko zakonodajo je pri naši pasmi zelo veliko. Takole je napisala:

VARNOST, DOBRO POČUTJE IN VELIKO LJUBEZNI SO LE NEKATERE IZMED OSNOVNIH POTREB VAŠEGA PSA

Osnovne potrebe vsakega psa so po zakonu opredeljene kot sledi:

- Hrana. Za odrasle pse priporočamo visoko kakovostno in uravnoteženo pasjo hrano z veliko kakovostnimi beljakovinami dvakrat dnevno.
- Voda. Vaš pes mora imeti vedno dostop do sveže, čiste vode.
- Prostor za spanje
- Gibanje
- Ustrezna namestitvev
- Osnovna oskrba
- Nega

Osnovne potrebe psa

Bernski planšarski psi spadajo med tiste pasme, ki za uspešen razvoj ter telesno in duševno zdravje še najbolj potrebujejo človekovo ljubezen in družbo. Če niso deležni ljubezni in skrbi, ki si ju zaslužijo, lahko bernske planšarje prizadenejo različna s stresom povezana obolenja.

Starejši psi še posebej potrebujejo topel prostor za spanje in udobno ležišče, saj imajo zaradi zmanjšanja telesne teže lahko težave pri ležanju na tleh. Prav tako jim je z mrzlega ležišča zelo težko vstati.

Potrebujejo primerno, uravnoteženo in okusno prehrano. Med zelo osnovnimi zahtevami je stalna razpoložljivost sveže čiste vode. Starejši psi lahko za vzdrževanje zdravja potrebujejo prehranske dodatke. Brez dobre hrane se njihovo stanje slabša, zaradi osiromašene prehrane pa imajo lahko težave z zobmi. Če obstaja kakršenkoli pomislek glede njihovega zdravja, potrebujejo veterinarsko oskrbo.

Psi hrepenijo po ljubezni in pozornosti. So družabne živali, zato potrebujejo družbo. Ne bi smeli živeti sami ali zunaj.

Namenjeni so za močne delovne pse in da lahko svoje delo opravljajo, morajo biti v dobri telesni pripravljenosti. Imeti morajo možnost, da se s pomočjo igre, gibanja in družbenih interakcij vedejo na naraven način. Brez tega psi trpijo tako čustveno kot telesno.

Vir: zavetišče za živali PAWS v Čikagu

Kako je to urejeno v Veliki Britaniji?

Britanski zakon o dobrem počutju živali iz leta 2006 jasno opredeljuje potrebe psov in drugih živali.

Zakon je danes še vedno aktualen. Opredeljuje tudi zakonsko dolžnost lastnikov hišnih ljubljencev, da MORAJO skrbeti za svoje živali.

Zakon o dobrem počutju živali, 2006

Z 9,3 milijona psov, 10,3 milijona mačk, 1,1 milijona zajcev in številnimi drugimi vrstami hišnih ljubljencev v Veliki Britaniji z olajšanjem ugotavljamo, da sta njihovo zdravje in sreča zaščitena z zakoni.

Zakon o dobrem počutju živali iz leta 2006 lastnikom ali skrbnikom hišnih ljubljencev nalaga obveznost skrbi za njihovo dobro počutje, vključno s petimi potrebami, ki so navedene v nadaljevanju.

Kodeks ravnanja, ki ga je izdalo ministrstvo za okolje, hrano in podeželje, podpira zakon o dobrem počutju živali, lastnikom in skrbnikom pa ponuja informacije o tem, kako izpolnjevati njegove zahteve.

5 zahtev za dobro počutje živali

Vsak lastnik mora zagotoviti naslednjih pet potreb svojih hišnih ljubljencev:

- **Zdravje** – varovanje pred bolečino, poškodbo, trpljenjem in boleznijo ter zdravljenje v primeru bolezni ali poškodbe.
- **Vedenje** – možnost naravnega vedenja, značilnega za vrsto, npr. igra, tek, kopanje, skakanje, letenje itd.
- **Druženje** – namestitev skupaj z drugimi živalmi ali daleč od drugih živali, glede na vrsto; druženje z enakimi za družabne vrste, kot so zajci in morski prašički, ali ločena namestitvev za samotarske vrste, npr. hrčke.
- **Prehrana** – ustrezen režim hranjenja: prilagoditev prehrane glede na starost, ustrezna količina hrane z namenom preprečevanja debelosti ali podhranjenosti, dostop do sveže čiste vode.
- **Okolje** – ustrezno okolje. To se nanaša na primerno namestitev z udobnim prostorom za počitek in umik ter prostorom za gibanje in raziskovanje.

Če lastnik psa teh zahtev ne more zagotoviti, je treba psa preseliti k primernejšemu lastniku. Bernski planšarji še posebej hrepenijo po ljubezni in pozornosti, negi, dobri hrani, starosti prilagojenih sprehodih. Krut je, kdor tega ne zagotavlja.

*Sandra Gatward,
koordinatorka reševanja v okviru britanskega Kluba za bernske planšarske pse*

Prevod: Nina Barlič

Spletna stran: www.bernese.co.uk, rescue@bernese.co.uk

Zgodba o psički BELI

Naj bo prijetno branje in hkrati spodbuda za razmišljanje o usodah, ki delajo svet mavričen. Naš obisk tega planeta je samo kratek trenutek v primerjavi z milijoni let, zato je vse relativno.

Mislim, da nam je dal stvarnik to ljubezen, ta edinstveni užitek, le zato, da ohranjamo obstoj človeštva in nagon, da se ohranja živalstvo, pa če v stvarnika verjamemo ali ne. Od tu naprej pa človeštvo s svojim razumom kroji svet po svoje z vso svojo nadutostjo po krivulji, ki je v stalnem dviganju in spuščanju.

Tu bom skušal sestopiti, da sami razmišljate in se poglobite v ta makro in mikro svet. Mi tukaj in sedaj smo del tega trenutka, ki nas osrečuje. Vsak posameznik je le majhen kamenček v mozaiku, ki sestavlja celoto.

Vsak deležnik rabi svoj prostor za eksistenco, da lahko funkcionira. Pa naj bodo to morja, reke, potoki, jezera in vse kasneje umeščene in po človeškem umu izdelane dobrine.

Prehajam v svet sobivanja ljudi in živali. Ni naključje, da različne vrste potrebujejo drug drugega. S tem se dopolnjujejo in si pomagajo.

BELA je psička brez rodovnika, sicer pa »zlata prinašalka«. Nekdo mi je dejal, da bi raje imel »prinašalko zlata«. V naš dom je prinesla zlato, verjeli ali ne. 29. marca 2018 smo se morali posloviti od naše bernke Wenaje in od tu dalje sem v mislih snoval načrte, kako naprej brez štiri-nožnega kosmatega prijatelja. Brskal sem po internetu, se večkrat pogovarjal na to temo z ljubitelji živali, tekla je beseda tudi doma. Potem pa se mi je »prikazala Marija«, kot radi rečemo, če se nam nenadno ponudi priložnost za srečen razplet.

Veste, tudi pasjeljubci imamo pasje sošolce in prijatelje. Beseda je dala besedo in soseda Breda je v enem tednu že prišla z odgovorom. Jaz sem ji dejal, da bi rad imel dolgodlakno psičko s spuščnimi ušesi, dvobarvno, »malo rabljeno«, ne majhno. Celo težo sem diktiral, okoli 30 kg.

Akcija je stekla. Psička je prišla s Štajerske. Vzel sem jo za en teden na preizkus. Prevzel sem jo v Domžalah od začasnega skrbnika iz društva SRCE ZA BULE. Moram reči, da je takoj ob prvem kontaktu že preskočila iskrica, kot se reče ljubezni na prvi pogled. V moj spomin se je zapisala kot zrela mladenka v šestem letu starosti. Njena vitalnost in živahnost je tako tudi kazala. A žal ta podatek ni bil iskren, še manj pa pošten. A to me ni odvrnilo. Značajsko je izpolnjevala moje kriterije. Za leta se pa dam iz vpljudnosti ne sprašuje, ali pa se jim nekaj let podlage odšteje. Tako naj bo tudi pri BELI.

Od 14. junija 2019 je član naše družine. Žal ne vem, kako je preživljala dosedanja leta.

Proti pričakovanju se je v enem tednu popolnoma navezala na oba z ženo. 14. novembra bo preteklo že pet mesecev, kar smo skupaj. In od vsega je še najbolj moteče, da na vsakega prišleka ali pa glas odreagira z lajanjem, kar pa v začetku ni počela. Njeno praskanje pa je najbrž posledica neprave hrane ali pa je ostal stres v podzavesti. Upam, da se bo tudi to čez čas uredilo. Sedaj hodiva v pasjo šolo, oba kot starejša mladinka, da opraviva A izpit. Po tem načrtujem tudi nadaljevanje šolanja pri Tačkah pomagačkah za terapijski par.

Upam, da nas boste v Skupini MOJ BERNI sprejeli v svoje vrste. Res nismo barvno enaki, a značajsko smo si zelo podobni. Radi se igramo in družimo. Po našem človeškem značaju se pa že dolgo poznamo in tudi to nekaj šteje.

Slavko Ložar

KAPA IZ DLAKE VAŠEGA PSA? Zakaj pa ne?

Izdelava volne iz pasje dlake je tehnično izvedljiva in celo preizkušena. Ponudba je v tujini že precej razvita. Obrtniki in oblikovalci po naročilu strank pletejo izdelke iz volne pasjih ljubljencev, še prej pa njihovim lastnikom posredujejo natančna navodila, kako pripraviti dlako. Ideja seveda ni nova: na daljnem Severu so Eskimi uporabljali pasjo dlako za oblačila tisočletja, saj je preverjeno vsaj še enkrat toplejša od ovčje volne. Obstaja tudi izraz za pasjo volno "chiengora", ki je skovanka iz besede »angora« in francoske besede chien, kar pomeni pes. Zdaj pa imamo tudi pri nas pridno predico, ki se je lotila izdelave volne in pletenja. To je Karmen Zahariaš, ki jo večina od nas pozna kot kinološko inštruktorico in avtorico kinoloških priročnikov.

Bernski planšarski psi so na seznamu pasem, katerih dlaka se lepo prede. Pred pređenjem je treba dlako pregledati in ustrezno pripraviti. Lahko se jo tudi sortira po barvi in jo prede posebej, vendar bela ni nikoli povsem bela ampak sivkasta, rjava pa je tudi nekoliko temnejša kot na psu. Brez sortiranja je barva preje nekoliko neenotna in odvisna od tega, koliko je dlake druge barve zraven črne. Dlako Karmen opere in splakne v kisu, tako namreč izdelek nima vonja po psu. Težave bi lahko imeli le tisti, ki so alergični na pasjo ali mačjo dlako.

Prejo iz dvojne niti naredi mehko, a je dovolj čvrsta, da se lahko lepo plete. Tako pletenje je rahlo in po vrhu vedno puhasto. Računati je treba, da ta "puh" na začetku odpada (in tudi nekoliko frči naokoli), sčasoma, ko izdelek nosiš, pa se izpadanje neha.

Izdelki iz bernske dlake so pleteni enostavno, brez zapletenih reliefnih vzorcev, saj ti zaradi puhastega videza in temne barve ne pridejo dovolj do izraza. Če pa je vsaka barva dlake pletena posebej, lahko pletemo tudi enostavne barvne vzorce, ki pa se spet zaradi puha nekoliko zabrišejo.

Do sedaj je Karmen spletla (tudi iz bernijeve dlake) kar nekaj enostavnih kap, rokavic in trakov za okoli ušes. Iz bernske dlake rabi za tako kapo nekako sedem do deset dekagramov prediva, za palčnike pa tudi približno toliko, vendar je za tako količino preje treba nekaj več dlake, saj je vselej nekaj odpadka.

Če vas zanima ta izziv in bi želeli izdelek iz dlake vašega bernija, zbirajte izkrtačeno podlanko s trupa in prsi, tista na repu in nogah pa je po navadi pretrda in izdelki iz nje potem bolj bodejo. Iz dlake je potrebno očistiti nesnago in jo spravljati v papirnato ali bombažno vrečo, v plastično pa le, če ostane odprta, da dlaka lahko "diha". Ko jo je zbrane dovolj, se obrnite na Karmen (e-naslov: karmen.zaharias@siol.com) in se dogovorite za nadaljnja navodila. Dlako lahko samo sprede ali pa iz nje po želji tudi spletete kape, rokavice, trakove ali nogavice. Šali pa niso primerni, ker je "bernska volna" vseeno nekoliko pregroba, da bi si jo ovijali okoli vratu. Tako, sedaj pa krtačo v roke in na delo!

Mojca Sajovic

Naravna pomoč našim bernijem

Redkokateri skrbnik kužka se lahko pohvali, da je tekom življenja našega prijatelja obiskoval veterinarja le zaradi rednih cepljenj in preventivnih pregledov. Zakaj ne bi našim kosmatincem pomagali na naraven, njim in okolju prijazen način? Najsi bo to kot podpora imunskemu sistemu (skupaj s kvalitetno prehrano), premagovanje psihičnih težav, podpora klasičnemu zdravljenju ali pa kot samostojno reševanje zdravstvenih težav. Na izbiri je kar nekaj alternativnih metod, izbira je seveda odvisna od namena, ki ga želimo doseči. Kot že rečeno, so te metode kužkom precej bolj prijazne (seveda tudi nam), velikokrat pa z njimi lahko pomagamo tudi pri težavah, ki jih veterinarji ne morejo odpraviti oz. se z njimi ne ukvarjajo, predvsem pa so tudi prijazne do okolja. Nobeno od zdravil, ki se uporabljajo v alternativni medicini, ni tretirano kot nevaren odpadki in ga ni treba vračati v lekarno, da ne bi zašel v podtalnico ...

Vsem naravnim pristopom je skupno to, da žival (človeka) gledajo kot celoto, simptomi so samo odraz nekega notranjega neravnovesja oz. zunanji pokazatelj, da v telesu nekaj ni v redu. Zato se tudi ne osredotočajo izključno na zdravljenje simptomov, pač pa celotnega telesa. Posledica tega je, da 'ubijemo več muh na en mah'. Če vzamemo na primer vneta ušesa, s katerimi se je verjetno srečal že praktično vsak: res je, uho se lahko prehladi – kužka plava, škropi vodo na okoli, temperature niso ravno poletne, vmes se zapiha burja. Takrat lahko rečemo, da je vneta uho res samo vneta uho. In se je zgodilo enkrat, mogoče čez leta še drugič. Drugače pa je pri kroničnih vnetjih ušesa – takrat nam telo želi povedati, da nekaj ni v redu 'v notranjosti' in je samo izrazilo simptom skozi uho, ker je v tem trenutku to pač njegova najbolj občutljiva točka (lahko se pokaže tudi kot vnetje oči, kožne spremembe, hot spoti ...). Če bomo v takem primeru samo zatirali simptome (npr. z antibiotiki) in ne zdravili osnovne težave, zaradi katere do kroničnih vnetij prihaja, potem bomo bolezen potisnili samo globlje, kar v končni fazi lahko privede do najrazličnejših resnejših težav, celo raka.

Cilj naravnega zdravljenja je, ne glede na izbrani način, pomagati telesu, da bo z lastnim odzivom premagal bolezen. Močnejši kot je imunski sistem, lažja naloga bo pred nami. Prav zato je izredno pomembna vsakodnevna prehrana. S pravo, 'živo' hrano pasjemu telesu najbolje pomagamo k močnemu imunskemu sistemu. Upam, da je med nami vedno manj zagovornikov briketov, na voljo je že precej bolj zdravih alternativ, zato mislim, da izgovorov, da so briketi najbolj enostavni, ni več... Sicer pa – tudi za nas je najbolj enostavno kupiti v supermarketu predpripravljeno hrano in jo vreči v mikrovalovno pečico. Pa najbrž tega zase ne delate, pa tudi vaš zdravnik vas ne prepričuje, da je to za vas najbolj zdravo in da je najboljše, če hrane ne menjate, ampak kupujete hrano vedno istega proizvajalca, pa še vedno enak okus ... No, tukaj so zdravniki korak pred veterinarji ...

SI, KAR JEŠ!

Ko smo s hrano kužku vzpostavili primeren imunski sistem, je sicer verjetnost za zdravstvene težave manjša, nikakor pa to ni zagotovilo, da do njih ne bo prišlo. Tukaj pa nam na pomoč priskočijo fitoterapija, homeopatija, Bachove esence, bioresonanca, akupunktura, osteopatija ... Vsem je skupen celosten pogled na živo bitje in iskanje / odpravljanje vzrokov bolezni – ko bo odpravljen vzrok, bodo izginili tudi simptomi. Pri naštetih pristopih velja nekakšno pravilo – dlje, kot je težava trajala, več časa bo potrebnega za ozdravitev (približno za 1 leto trajanja, 1 mesec zdravljenja oz. 1 mesec trajanja, 1 teden zdravljenja). Pri kroničnih težavah bomo morali vztrajati kar nekaj časa, da bomo dosegli cilj = ozdravitev, ki pa bo pri pravilnem zdravljenju skoraj zagotovo trajna.

OSTEOPATIJA je "celostna terapevtska metoda, ki temelji na odpravljanju vzrokov in uravnavanju harmonije telesa. V praksi to pomeni, da se vzrok neke težave lahko nahaja na popolnoma drugem mestu, kot se kaže simptom. Načelo osteopatije je: Vse se giblje in vse se mora gibati. Gibanje je izredno pomembno za življenje. Pri tem ne gre le za gibanje v smislu fizičnega napora, ampak tudi pretakanje krvi po telesu, dihanje, bitje srca, črevesno peristaltiko, ki se dogaja ves čas, tudi

ko telo sicer miruje. Pri osteopatiji gre pravzaprav za pregled gibljivosti tkiv v posameznih delih telesa (sklepi, hrbtenica, prepone, glava, ovojnice organov ...), ugotavljanju blokad in sproščanju blokad, ki motijo fiziološko gibljivost." ¹

Osteopatija pride prav pri vseh težavah z gibalnim aparatom, kot podpora okrevanju po ortopedskih operacijah ali pa kot preventivna terapija. Pri nas sta bili puncij terapij deležni po operacijah križnih vezi, Jilli pri njenih skoraj 10-ih letih pristoji terapija na vsake 4 mesece kot preventiva in pomoč pri gibanju, Happy pa 1 do 2x na leto zaradi njenega duha nemškega ptičarja, ujetega v 50 kg telesu bernca ...

AKUPUNKTURA je "starodaven način zdravljenja, največkrat izveden z vbadanjem iglic v posebna mesta na telesu, ki se imenujejo akupunkturne točke. Poznamo veliko akupunkturnih točk, ki jih pri zdravljenju kombiniramo odvisno od težav. Večina akupunkturnih točk leži na meridianih, nekatere pa se nahajajo izven njih. Vsaka točka ima nekaj različnih funkcij. Ko veterinar diagnosticira vzroke za nastale težave, se odloči, katere točke bo izbral. Pri tem ima na voljo nešteto različnih kombinacij, ki jih glede na svoje znanje in izkušnje zdravljenja dotičnih težav uporabi na živali, ki jo ima pred seboj. Z vbodom iglice v akupunkturno točko se v telesu zgodijo spremembe na energetskem in fiziološkem nivoju. Pride do boljšega pretoka energije, hkrati pa z vbodom stimuliramo živčni sistem, spodbudimo reakcije imunskega sistema, reakcije izločanja določenih hormonov in podobno." ²

Akupunktura ima precej širok spekter delovanja: od protibolečinskega pa vse do zdravljenja epileptičnih napadov (pri ljudeh npr. tudi pri težavah z nespečnostjo). Moje izkušnje izhajajo še od prve psičke Sabe, ki je na stara leta tedensko hodila na akupunkturo zaradi bolečin in težav pri gibanju in akupunktura ji je v veliki meri pomagala.

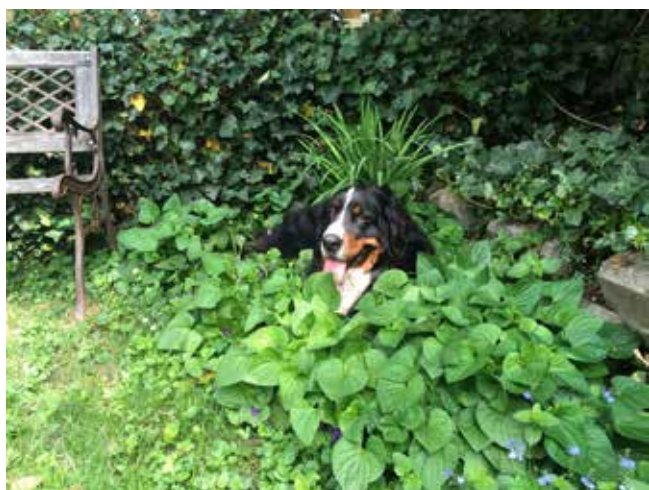
BIORESONANCA je "poseben terapevtski postopek, ki po klasifikaciji spada med alternativne oblike zdravljenja. V medicini se uporablja že neke 30 let, v veterini pa veliko manj. S pomočjo bioresonančne naprave se zaznavajo elektromagnetna nihanja. Živali so še posebej do-

*vzetne za elektromagnetna nihanja (veliko bolj kot ljudje), zato je tudi bioresonanca veliko bolj uspešna in učinkovita, čemur lahko pripišemo tudi hitrejšo okrevanje."*³

Na bioresonanco lahko pomislite pri vseh mogočih težavah – alergijah, okužbi s paraziti, plesnijo, prebavnih težavah, težavah z notranjimi organi, poškodbah, nevroloških poškodbah ... ali pa samo kot preventivni pregled, pri katerem vam terapevt pove, kje ima vaš kuža težavo, ki je morda sploh še niste opazili. Jilli sem prvič peljala na bioresonančni pregled za tem, ko se je izkazalo, da se v njenem blatu nahaja parazit giardia. Pregled je prisotnost potrdil, poleg tega je imela v telesu prisotno tudi plesen. Po nekaj bioresonančnih terapijah in domači podpori z zelišči smo obe težavi odpravili. Happy je bila le na pregledu, kjer se je izkazalo, da je vse v najlepšem redu, zato terapij pri njej nismo delali.

Morda samo še kratka pripomba glede bioresonance iz lastnih izkušenj: pri testiranju na alergene z bioresonanco terapevti uporabljajo določene vzorce, s katerimi primerjajo reakcijo živali. Jilli je, glede na teste, alergična na praktično vse vrste mesa. Ampak uporabljeni vzorci so iz klasične vzreje in mesa takih živali Jilli dejansko ne prenaša, kar se kaže v precej burni reakciji, medtem ko pa lahko je vse vrste mesa, ki so iz ekološke vzreje. Potrebno je vedeti, da je kuža reagiral na konkreten vzorec, ki ga je terapevt uporabil, medtem ko je vzorec 'iz sosednje vasi' lahko popolnoma drugačen. Seveda to velja predvsem pri hrani, pri senenem nahodu pa vzorec lipe iz Ljubljane najbrž ni kaj dosti drugačen kot tisti iz Maribora ...

BACHOVE ESENCE pozna najbrž velika večina bralcev Mojega bernija, saj se naša Mojca že leta ukvarja z njimi in pomaga živalim z njihovo pomočjo obvladovati duševne stiske. In točno za te namene se Bachove esence oz. kapljice uporabljajo – za uravnavanje čustvenega ravnovesja. Zadnje čase se ogromno govori o vplivu stresa na fizično zdravje ljudi in prav takšno razmišljanje je dr. Bacha vodilo v razvoj

cvetnih kapljic – da stanje notranjega neravnovesja vodi do psihičnih in fizičnih bolezni.

Bachove esence se uporabljajo pri vseh mogočih težavah – pri prehodu mladička (ali odraslega psa) v nov dom, pri strahu pred grmenjem, petardami, obiskom veterinarja, kot pomoč za lažje okrevanje pri operacijah, pri uravnavanju vedenja boječih / agresivnih psov ... in še bi lahko naštevali. Praktično je ni stiske, v kateri bi se znašel kuža (ali mi), ki ji ne bi prišla nasproti vsaj ena od esenc.

Jilli in Happy dobivata esence vsak konec leta, kot priprave na silvestrsko noč. Strahu nismo popolnoma izkoreninili, je pa bistveno boljše: ne reagirata več ob posamezni petardi, ampak šele ob 'rafa-lu', po koncu ropotanja se praktično takoj umirita, pred tem je umirjanje trajalo vsaj še eno uro. Razlika je očitna in tudi njima se vidi, da zadevo precej lažje prenašata.

Ob operacijah sta dobivali tudi pred in pooperativno mešanico iz različnih esenc, ki jima je pomagala pri hitrejšem okrevanju.

HOMEOPATIJA je še ena od ved, za katero ste že vsi slišali. Teorija homeopatije je precej obširna in na trenutke morda težko razumljiva, na kratko in ohlapno pa: deluje po zakonu podobnosti, kar pomeni, da bolezen pozdravi homeopatsko zdravilo, ki pri zdravem človeku izzove enake simptome, kot so se pojavili pri obolenju. Z njo zdravimo tako psihične kot fizične bolezni, najpogostejše je zdravilo v obliki globul (majhnih kroglic), redkeje v obliki tablet ali raztopine. Različnih zdravil je več 1000, vsako se pojavi v več različnih potencah. Potenca označuje razredčenost osnovne materije – višja kot je potenca, večja je razredčenost, nižje potence se uporabljajo za fizične težave, višje za psihične. Največja razlika homeopatije od drugih ved je v tem, da zdravila ne predpisujemo glede na simptom, ampak ga prilagajamo telesnim in psihičnim lastnostim kužka. To pomeni, da bosta za enako težavo dva kužka lahko dobila popolnoma drugo zdravilo.

Nekaj homeopatskih zdravil pa je kljub temu prav specifičnih za določeno težavo in take lahko brez težav uporabljamo pri manjših akutnih težavah sami, kot domačo lekarno, npr. pri udarcih, pikih insektov, prebavnih težavah ... Homeopatija se odlično obnese tudi kot dodatna podpora pri klasičnem zdravljenju in operacijah, najvišja stopnja zdravljenja pa je tako imenovano konstitucijsko zdravljenje, ki poteka z zelo visokimi potencaми in je prilagojeno posamezniku. Na tak način se zdravijo predvsem kronične težave.

Primerov s homeopatskim zdravljenjem je pri nas čisto preveč za obseg tega članka. Naj naštejemo samo nekaj najvidnejših:

- Jilli je že v mladosti dobila hudo reakcijo na antibiotik in Rانيتal – ušesa in smrček so bili zatečeni, koža po celem telesu živo rdeča. Želeli so ji dati kortikosteroide, vendar sem odklonila. Doma je bila po dveh odmerkih pravega zdravila v eni uri popolnoma v redu.
- Spet Jilli je tiščala nos tja, kamor ni treba in imela bližnje srečanje z oso – težavo je v izredno kratkem času rešila homeopatija.
- Ob ortopedskih operacijah sta obe dobivali homeopatsko podporo, pri nobeni ni bilo nikoli nobenih komplikacij, kosti so se vsakič zarasle hitro in pravilno.

FITOTERAPIJA je učena beseda, ki se (predvsem pri nas) ne uporablja pogosto, enostavno povedano pa je to zdravljenje z zelišči in medicinskimi gobami. Je izredno stara veda, pod njeno okrilje spadata tudi bolj znani Ajurveda in Kitajska tradicionalna medicina. Zelišča se uporabljajo kot tinkture, praški, tablete, ekstrakti, čaji, prevretki, skratka v vseh oblikah, v katere zelišča lahko spravimo. Veliko zelišč, ki so jih uporabljale že naše babice, se še danes uporablja v enake namene, nemalo koristi pa je podprto tudi z znanstvenimi raziskavami. Se spomnite bezgovih cvetov ob prehladu in gripi? Bezeg ima dokazan protivirusni učinek. Ali pa uporabo natreska za boleče uho, pa lapuha za kašelj, žajblja za boleče grlo? Vse to in še več je primerno za fitoterapijo. Naše babice so iz zelišč kuhale čaje ali jih namakale v sadjevec, pri fitoterapiji pa je zadeva malce bolj komplicirana – za zelen učinek je potrebno malce več znanja. Določene 'rožice' izgubijo svojo moč pri sušenju, zato se take lahko uporabljajo za tinkture samo sveže. Vedeti je treba tudi, kateri del rastline ima najmočnejši učinek, koliko vode vsebuje, kar vpliva na odstotek alkohola, ki ga uporabimo za izdelavo zdravila. Katere so zdravilne lastnosti, ki jih potrebujemo? So topne v vodi, alkoholu, maščobi? Kdaj je potrebno rastlino nabrati, kako in kje jo posušiti? Zadeva je sicer videti zelo enostavna, pa pravzaprav ni ... Najhuje pa je, da v trgovinah prodajajo izdelke, ki so namenjeni samozdravljenju z zelišči, pa ob prvem pogledu ugotoviš, da v tisti steklenički ni popolnoma nič od tega, kar potrebuješ. Kot povsod je tudi tukaj pač potrebno malo znanja in previdnosti.

Z zelišči in gobami podpiramo imunski sistem in zdravimo vse mogoče težave. Precej zelišč ima protivirusni učinek, delujejo npr. tudi na virus gripe, imajo protibakterijske lastnosti, so naravni antibiotiki in so učinkoviti tudi proti bakterijam, odpornim na klasične antibiotike. Nekatere so adaptogeni, kar pomeni, da pomagajo telesu pri premagovanju stresa, tako psihičnega kot fizičnega. Drugi so imunomodulatorji – uravnavajo delovanje imunskega sistema – če le-ta deluje prekomerno, ga zavirajo, če je prešibek, ga vzpodbujajo. Nekateri so specifični za težave z jetri, ledvicami, žolčem, vranico ... Skratka, praktično za vsako težavo najdemo primerno rastlinsko zdravilo. Spekter uporabe je zato zelo širok. Lahko se uporabljajo tudi za zunanjo uporabo – kot posip, krema, obkladek v primeru izpuščajev, ran, bolečih sklepov ...

Marsikatera od zdravilnih rastlin raste tudi pri nas, nekatere so avtohtone, druge invazivne, tretje lahko gojimo doma na vrtu, ostale pa lahko kupimo v obliki, ki nam ustreza. Precej od teh vrst verjetno poznate (žajbelj), za nekatere ste že slišali, pa niste vedeli, da so lahko tudi zdravilne (japonski dresnik), druge ste videli, pa niste vedeli, kaj gledate (krvavi mlečnik), za nekatere pa verjetno še niste slišali (*Pueraria lobata*). Ampak ravno v tem je čar – da se vsak dan naučimo kaj novega in spoznavamo naravo okrog nas.

Tudi s fitoterapijo se je pri nas rešilo že precej težav (pasjih in človeških), bi pa omenila eno, ki se mi zdi najpomembnejša. V prejšnji številki smo pisali o SDMA (zgodnji marker, pokazatelj ledvične bolezni). Aprila sem obe puncici peljala na preventivni popolni pregled krvi, vključno s SDMA. Happy je imela normalno vrednost 9 (vrednosti do 14 kažejo normalno delovanje ledvic), Jilli pa povišano in sicer 16. Čez en mesec sem pri Jilli ponovila pregled SDMA, ki je bil še vedno na enakem nivoju. Ker so bile vse ostale vrednosti v mejah normale, sva se z veterinarjem odločila, da bom mesečno preverjala urin in prišla na kontrolo SDMA čez pol leta. Takšna kot sem, ne morem pol leta sedeti prekrizanih rok in čakati, kaj se bo zgodilo, sem se pač spravila v raziskavo in študiranje in sestavila 'ledvični protokol', kot sem ga poimenovala. Hrane nisem spreminjala, Jilli je jedla enako kot do sedaj, sem ji pa dajala tinkture, medicinske gobe ter prehranske dodatke, za katere sem raziskala in predvidevala, da bi ji pomagali pri boljšem delovanju ledvic. Seveda sem upala, da bom SDMA spravila vsaj na zgornjo mejo normalnega. Oktobra sva ponovili pregled in na moje veliko presenečenje je imela Jilli SDMA 10.

Kot sem omenila že na začetku članka, je z naravnimi metodami zdravljenja mogoče pomagati telesu na področjih, kjer klasična medicina nima rešitve. Zgoraj opisano je tipičen primer. Po priporočilu

veterinarjev se čaka in preverja, kaj se bo z ledvicami zgodilo, če (ko) bi se stanje poslabšalo, bi predlagali zmanjšanje vnosa beljakovin (kar prav tako ni smiselno, ampak to je tema, ki je ne bomo obdelovali danes) in dietne brikete ...

Z malo znanja, raziskovanja in s pomočjo veterinarjev, ki so svojo pot nadaljevali na področju naravnih rešitev, se da marsikatero težavo omiliti, če ne celo odpraviti. Rada bi poudarila, da za svoje kosmatince velikokrat lahko naredimo precej več, kot nam predlaga veterinarska stroka. V to je treba vložiti le malo energije in volje in ne vzeti za sveto, kar slišimo v ambulantni. Bodite radovedni, pozanimajte se kaj lahko naredite za svojega kužka (in zase!) in to naredite čimprej. Dlje, kot bo težava trajala, težje jo bo odpraviti.

"Pravimo, da je pes človekov najboljši prijatelj. Kar verjetno drži – psi so neverjetno popustljivi, odpustljivi in trpežni. Ne zanima jih, kako smo videti, kdaj smo se nazadnje stuširali in kakšno je naše mnenje o trenutnem političnem dogajanju. Vseeno jim je, kaj je na našem jedilniku (dokler vsaj kakšen kosček sem in tja namenimo tudi njim), kakšno glasbo poslušamo in kdaj smo nazadnje oprali avto. Se pa pogosto vprašam o človekovem odnosu do psa. Smo res njihovi prijatelji? Ne »najboljši«, samo ... prijatelji?"⁴

Barbara Šolc

¹ Vir: energijiska-osteopatija.si, dr. vet. med. Špela Suhač

² Vir: petshui.si/veterinarska-akupunktura

³ Vir: <https://www.kosmatincki.si/blog/bioresonanca-za-pse>

⁴ Vir: <https://www.zdravahranazapse.si/pes-bi-moral/>, Pasja šola Za psa

PSI ZNIŽUJEJO TVEGANJE ZA PREZGODNJO SMRT IN POSKRBIJO ZA BOLJŠI SPANEC ŽENSK

Lastniki psov vedo, kako hišni ljubljenci poskrbijo za njihovo zdravje. Zdaj se bodo o tem lahko prepričali tudi tisti, ki psa še nimajo. Švedska raziskava je pokazala, da imeti psa izredno pozitivno vpliva na zdravje človeka, zniža tveganje za prezgodnjo smrt – sploh v primeru srčno-žilnih bolezni ali kapi.

Raziskovalci so primerjali zdravstvene podatke več tisoč Švedov, starih od 40 do 85 let, in registre lastnikov psov. Ugotovili so, da so imeli tisti, ki so bili lastniki psov, za 24 odstotkov nižje tveganje za prezgodnjo smrt. Odstotek pa je še višji pri tistih, ki so že doživeli srčno ali možgansko kap. Njim se, če so po omenjenem zdravstvenem preplahu dobili psa, tveganje zniža za kar 33 odstotkov, poroča NBC News.

Ena izmed dejavnikov za srčne bolezni in kapi sta fizična neaktivnost in debelost. Na slabše zdravje ožilja pa vplivata tudi osamljenost in družbena izolacija. Skrb za psa blagodejno vpliva na psihološko zdravje in zahteva boljšo fizično aktivnost.

Raziskava dr. Christy L. Hoffman, profesorice na oddelku za vedenje živali, ekologijo in ohranjanje okolja v Buffalu, se je lotila vprašanja, s kom ženske spijo bolje: s svojim psom ali partnerjem? Anketiranih je bilo 962 žensk v Združenih državah Amerike, ki so potrdile, da boljše spijo, če jim družbo v postelji dela pes kot pa njihov partner.

Vprašane ženske so pojasnile, da jim psi manjkrat prekinajo spanec kot njihovi partnerji. Poleg tega se ob njih počutijo bolj varne.

Za razliko od psov naj mačke ne bi tako blagodejno vplivale na spanec ljudi. Poleg tega pa ne vzbujajo enako globokega občutka varnosti kot njihovi lajajoči sovrstniki. Mačke naj bi bile bolj primerne za ljudi, ki imajo več energije v večernih urah in se v posteljo odpravijo, ko se noč preveša v jutro.

Dr. Christy L. Hoffman je poudarila, da raziskava ne namiguje, da je spanje s psom enako dobra rešitev za vse. »Gre za videnje posameznika in kako oni vidijo, da pes vpliva na njihov sen,« je pojasnila in izpostavila, da spanje s psom ne pomeni, da boste rešili težave z nespečnostjo.

Vir: <https://deloindom.delo.si/vrt-in-zivali/zivali/psi-znizujejo-tveganje-za-prezgodnjo-smrt-in-poskrbijo-za-boljsi-spanec-zensk>

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijška 12, 1000 LJUBLJANA

Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletnih straneh.

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 2/2019;

Izdajatelj **Skupina MOJ BERNI**, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: **Nina Barlič**

Člani uredniškega odbora: **Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc**

Priprava: Amset d.o.o.

Ste kdaj **pomislili**, kaj se dogaja pod ovratnico ?

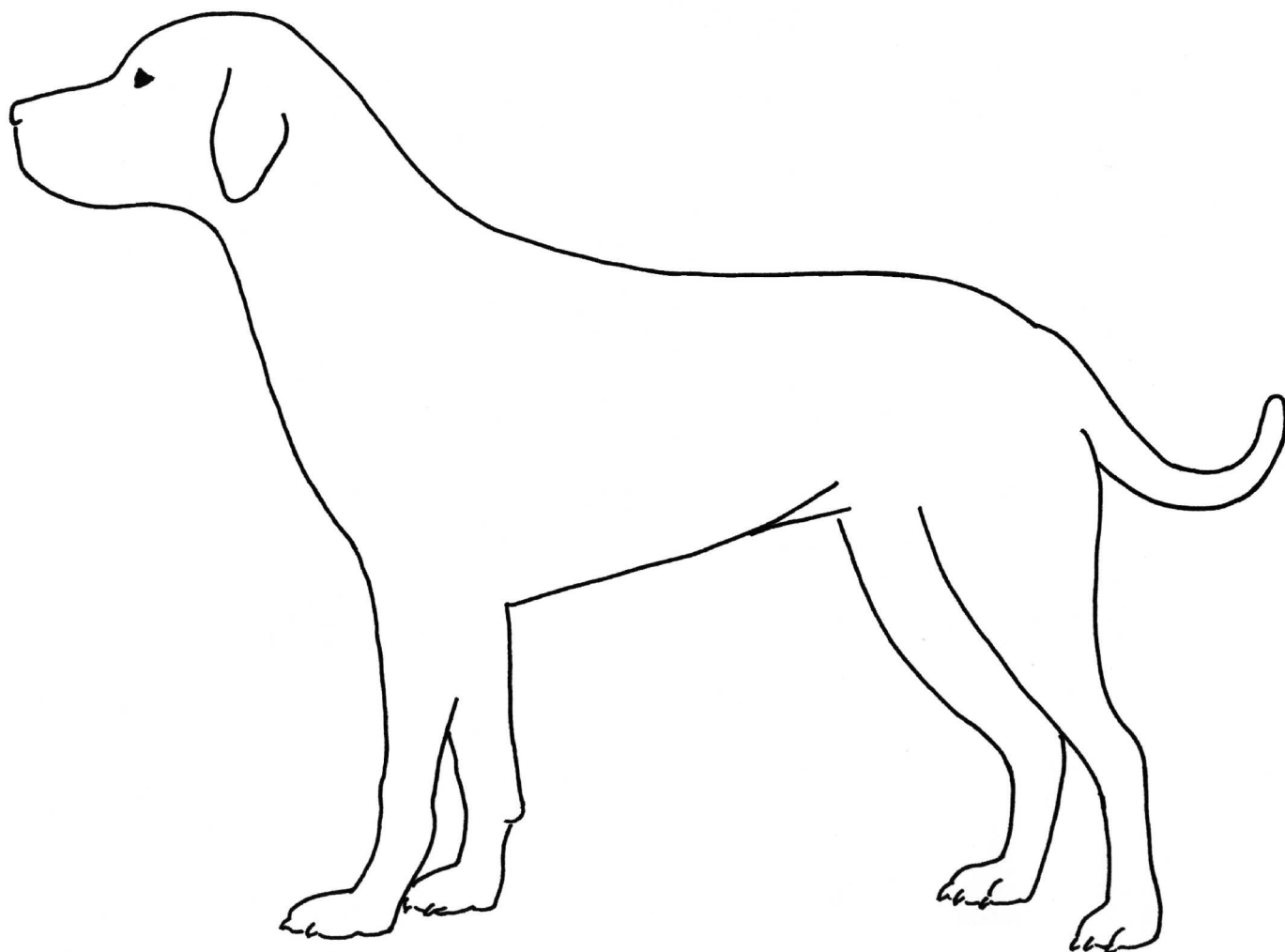

Vemo, da pri ljudeh lahko **že ena sama** nihajna poškodba povzroči dolgotrajno bolečino in trpljenje.

Pasja anatomija je v osnovi enaka človeški. Ovratnica lahko poškoduje življenjsko pomembne organe vratu in povzroča **bolečino**, tako kot bi jo povzročila človeku.

Bolečina vedno vpliva na vedenje.

Glavni organi vratu

Koža

Pasjo kožo po večini pokriva dlaka, ki jo ščiti pred sončnimi opeklinami in do neke mere pred mehanskimi poškodbami.

Koža je pomemben organ, ki predstavlja pregrado med zunanjim okoljem in notranjostjo telesa.

Posledice uporabe ovratnice: izguba dlake, razdraženost, podplutbe, rane, bolečina

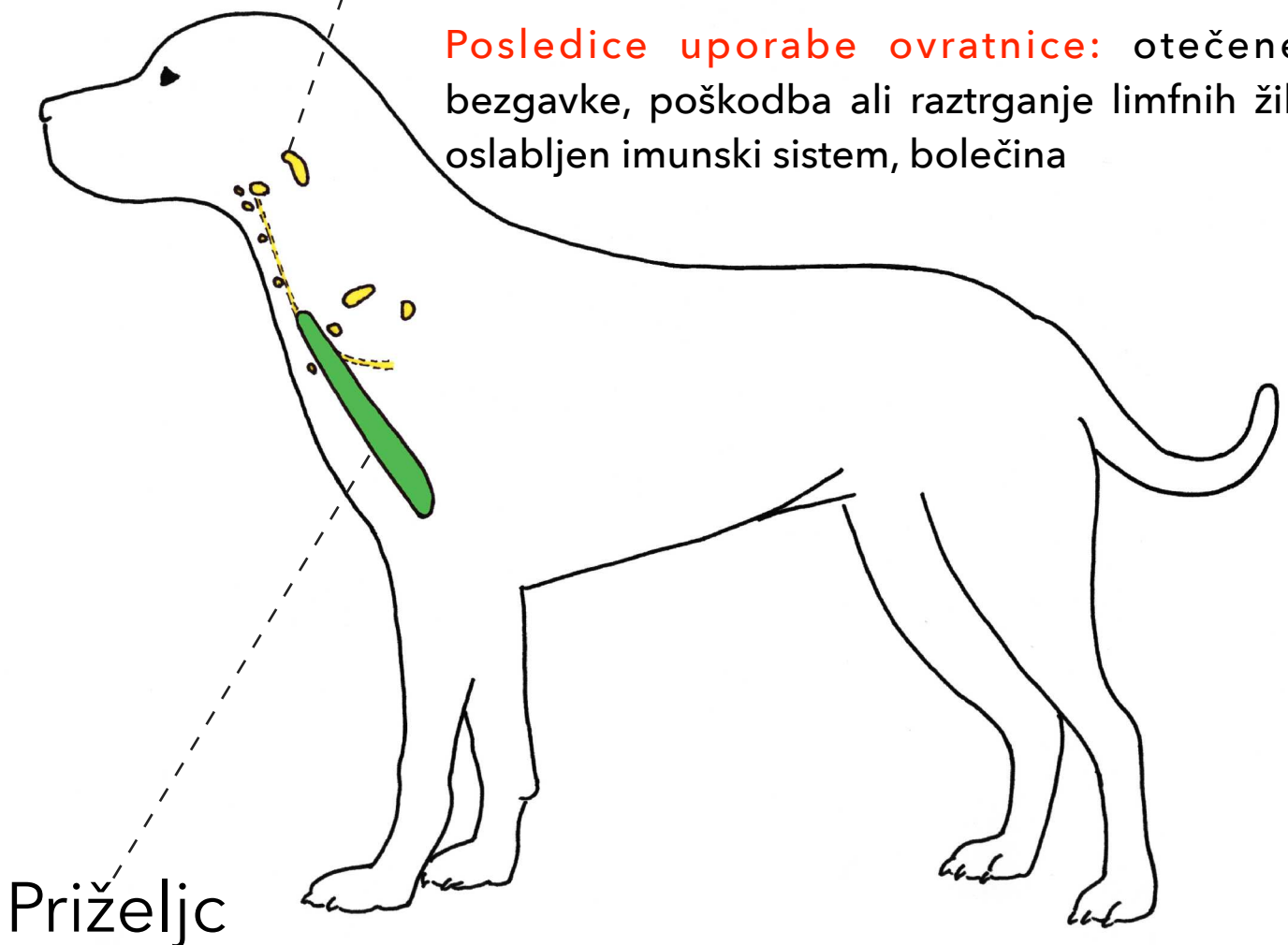
Glavni organi vratu

Limfne žile in bezgavke

Limfa je tekočina, ki obdaja celice.

Zbira se v limfnih kapilarah in potuje v limfne žleze. Bezgavke so sestavni del imunskega sistema. Filtrirajo limfo, preden se ta po limfovodih vrne v srce, kjer se resorbira v kri.

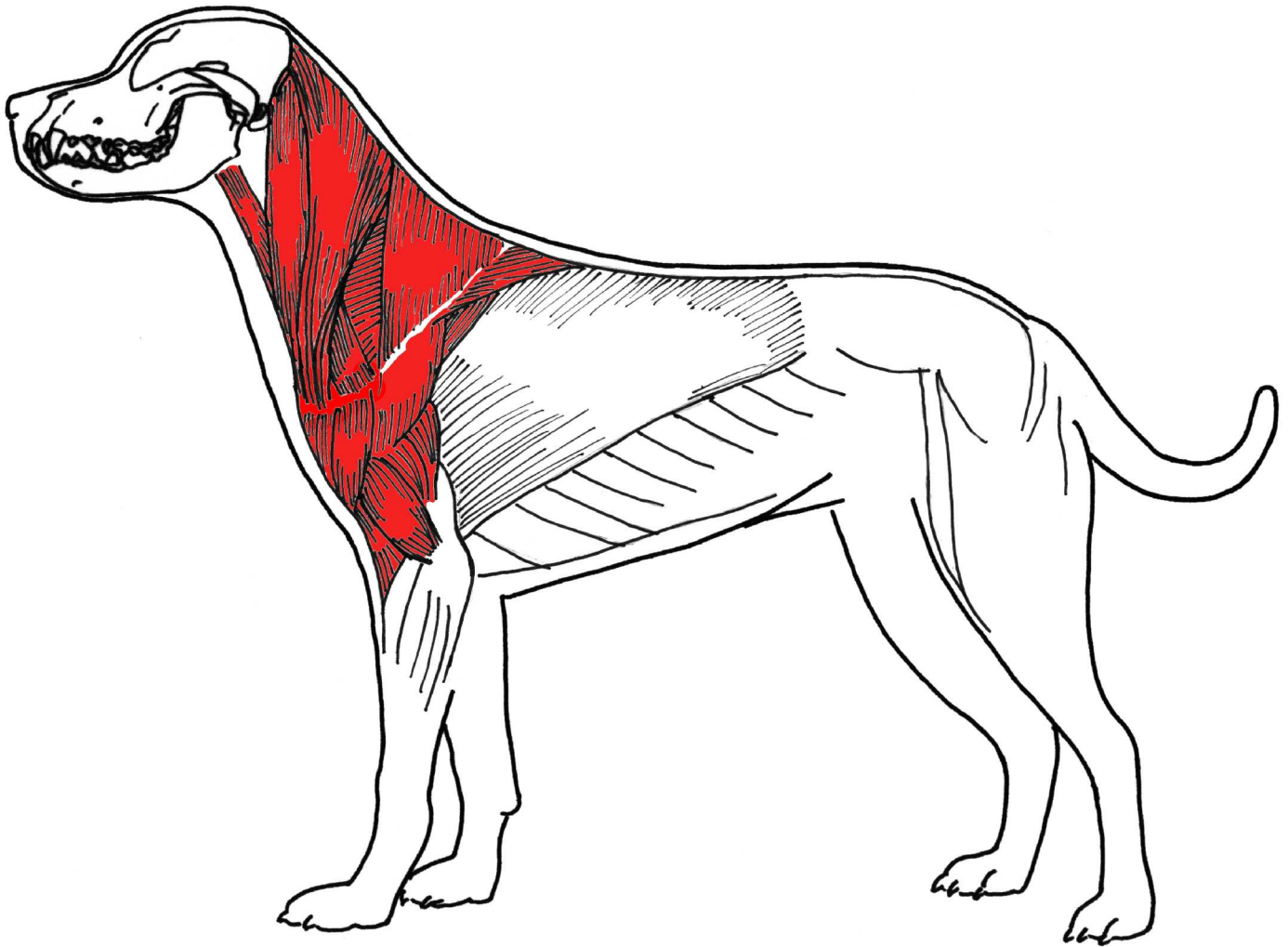
Posledice uporabe ovratnice: otečene bezgavke, poškodba ali raztrganje limfnih žil, oslavljen imunski sistem, bolečina

Priželjc je sestavni del imunskega sistema, v katerem zorijo celice T. To je tip belih krvnih celic, ki igra ključno vlogo v imunskem sistemu. Priželjc je pri mladičih velik, po koncu adolescence pa se zmanjša. Do poškodb priželjca tako lahko pride le pri mladičih in pri mladih psih.

Posledice uporabe ovratnice: mehanske poškodbe priželjca, ki vodijo v **zmanjšano število celic T.**

Glavni organi vratu

Mišice

Mišice pasjega vratu se neprestano upirajo gravitaciji, da lahko pes drži glavo pokonci. Za razliko od človeka je pri psu težišče glave izven ravnotežnega osišča telesa.

Med gibanjem mišice vratu vzdržujejo glavo v ravnovesju in tako stabilizirajo linijo pogleda ter organ za ravnotežje v notranjem ušesu.

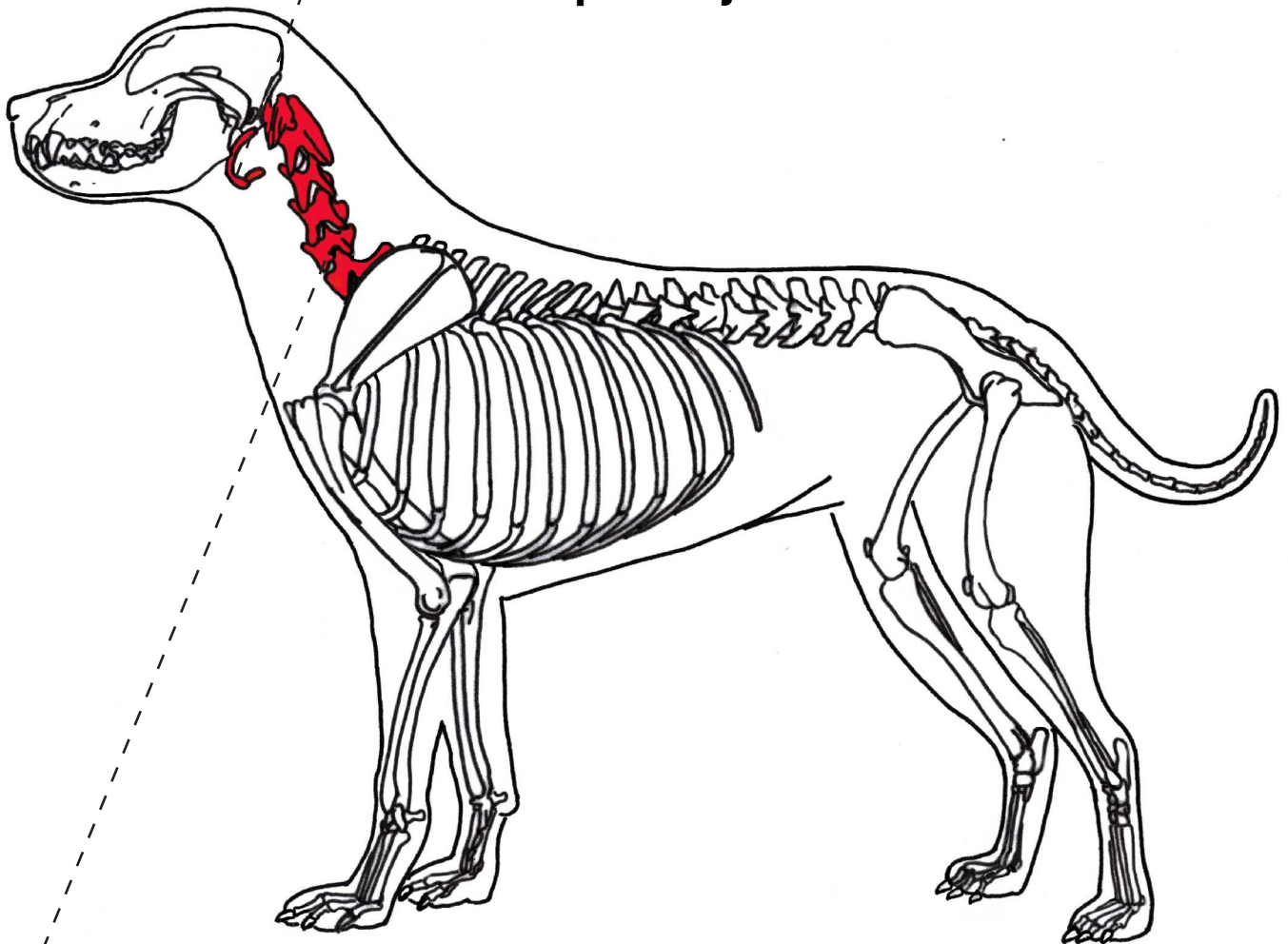
Posledice uporabe ovratnice: podplutbe, nategnjene mišice, bolečina. Poškodbe vratnih mišic vplivajo na gibanje celega telesa.

Glavni organi vratu

Podjezičnica

Majhna, tanka kost med brado in grlom, na katero se pritrjujejo mišice jezika in spodnjega dela ust. Pomembna je za gibanje jezika in požiranje.

Posledice uporabe ovratnice: oteženo in boleče požiranje

Vretenca in medvretenčne ploščice

Vratni del hrbtenice tvori 7 vretenc. Medvretenčne ploščice (diski) so sestavljene iz hrustanca in kolagenih vlaken.

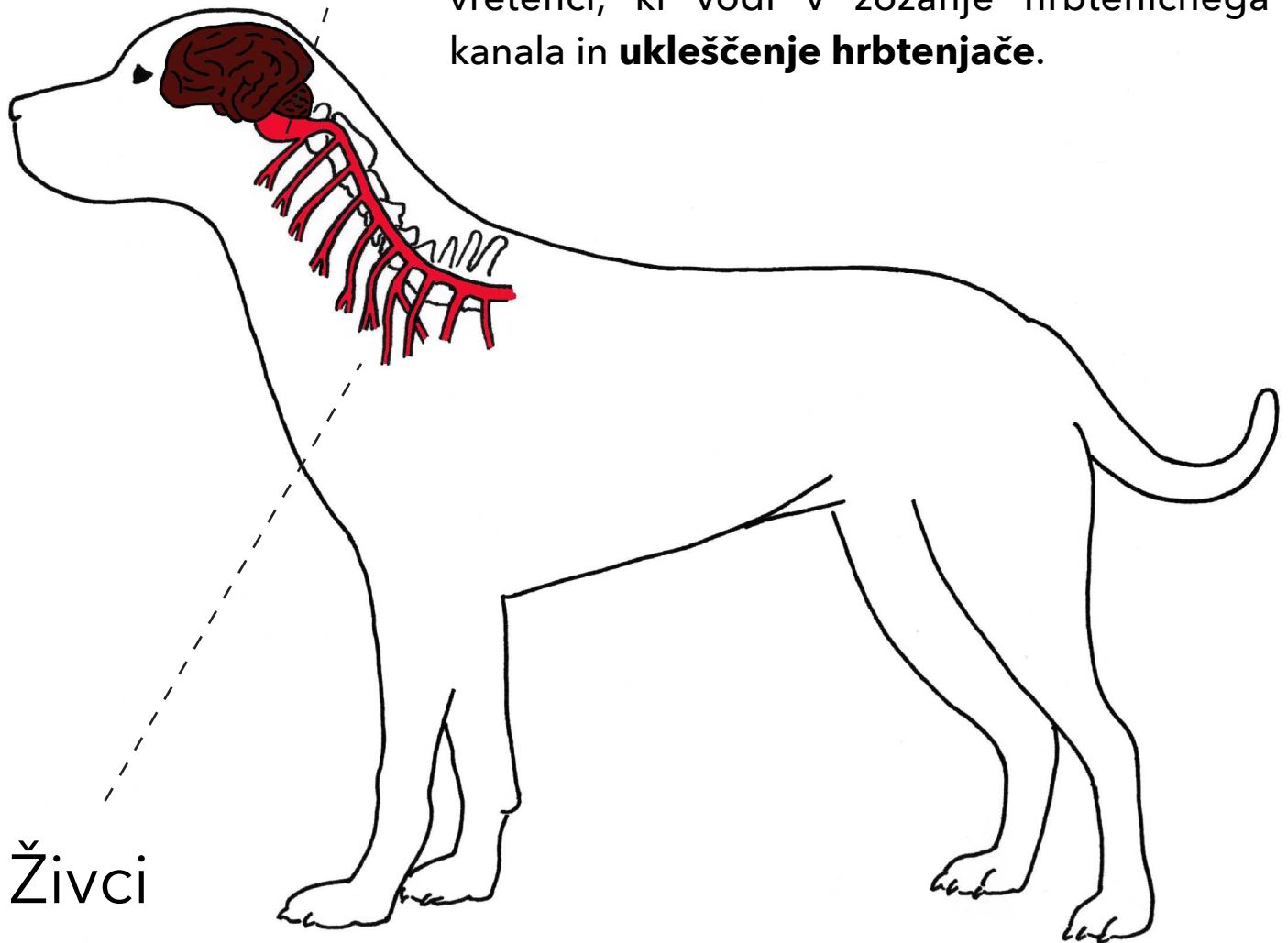
Posledice uporabe ovratnice: strižna sila, ki je posledica pritiska ovratnice na vrat, vodi v nenaravno gibanje, ki pospešuje degeneracijo ter povzroča **osteoartritis** hrbtenice in **hernijo** diskov.

Glavni organi vratu

Hrbtenjača

Hrbtenjačo sestavljajo živci, ki vodijo iz možganov. Tečejo skozi kanal, ki ga tvorijo vretenca.

Posledice uporabe ovratnice: napetost ovratnice vodi v nenormalno strižno silo med vretenci, ki vodi v zožanje hrbteničnega kanala in **ukleščenje hrbtenjače**.

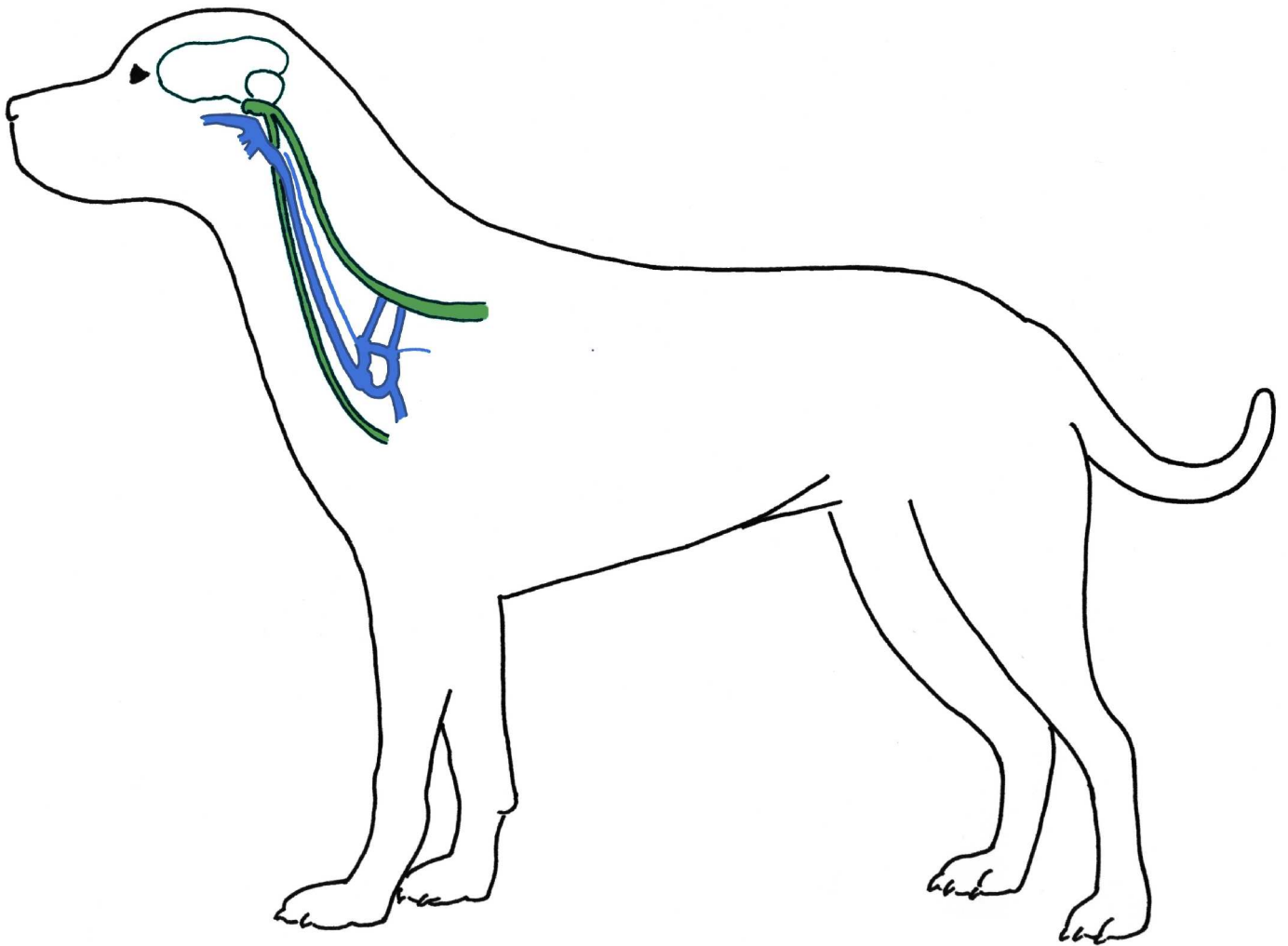

Živci

Periferni živci vodijo iz hrbtenjače in hrbtenični kanal zapustijo med dvema vretencema. Ti živci prevajajo motorične impulze iz možganov v mišice in čutne impulze od kože do možganov.

Posledice uporabe ovratnice: osteoartritis in hernirani diski lahko povzročijo ukleščenje živca. Posledica je **bolečina in oslABLJENE nevrološke funkcije**.

Glavni organi vratu

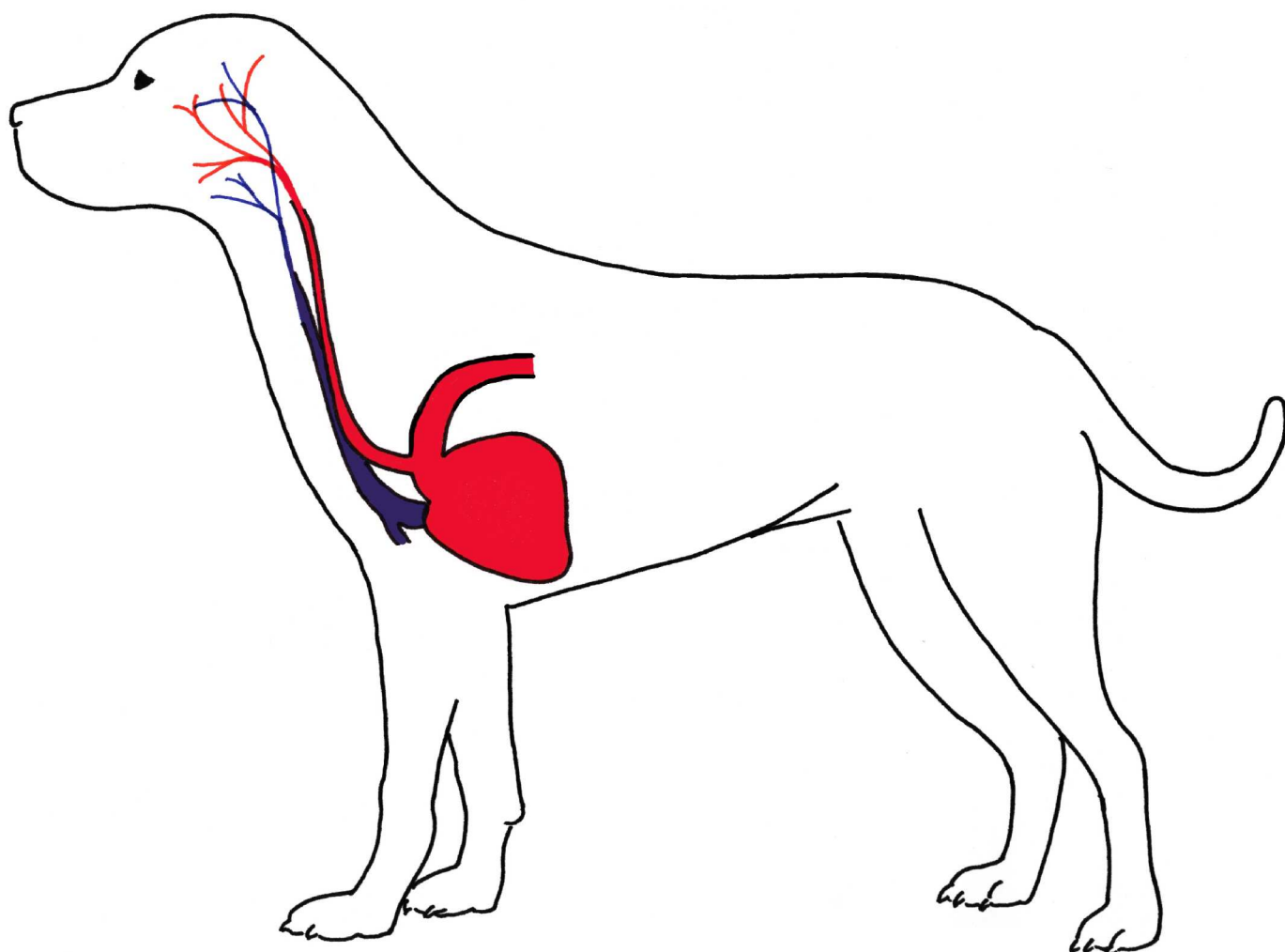

Simpatično in parasimpatično živčevje

Ti živci so del avtonomnega živčnega sistema, ki nadzoruje podzavestno delovanje organov (utrip srca, prebava, dihanje ...). Predstavljajo povezavo med možgani in organi v telesu.

Posledice uporabe ovratnice: do **poškodbe živcev** pride neposredno zaradi mehanskih poškodb ali pa posredno zaradi otekanja in pritiska okoljskih tkiv.

Glavni organi vratu

Arterije in vene

Po krvnih žilah vratu se pretaka kri od oziroma do glave in možganov.

Posledice uporabe ovratnice:

Pritisk na vene poviša krvni pritisk v možganih in očeh. Dolgoročne posledice so **oslabljen pretok krvi v možganih in glavkom.**

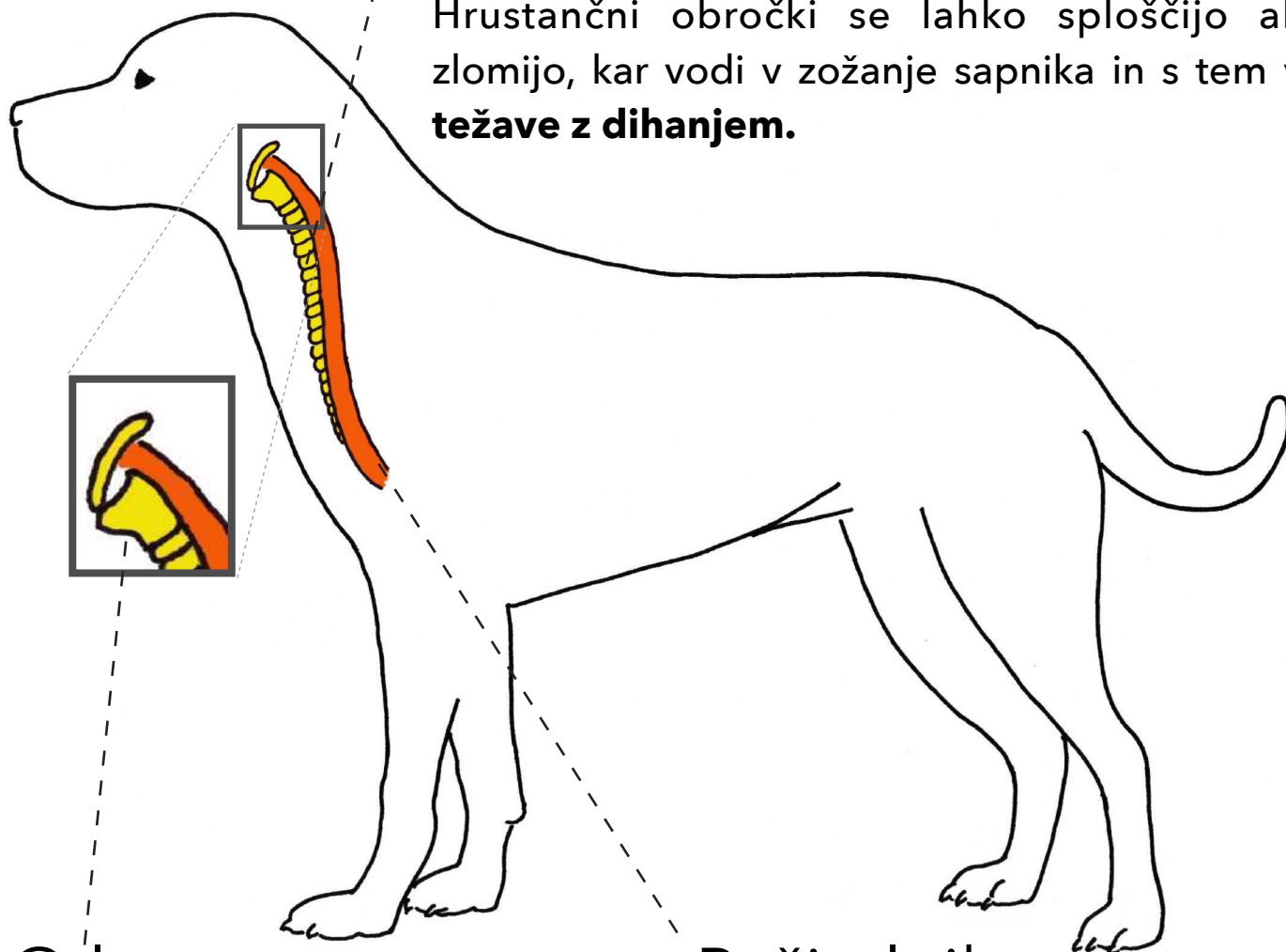
Glavni organi vratu

Sapnik

Cev, okrepljena s hrustančnimi obročki v obliki črke C.

Posledice uporabe ovratnice:

Hrustančni obročki se lahko sploščijo ali zlomijo, kar vodi v zožanje sapnika in s tem v **težave z dihanjem.**

Grlo

Nahaja se na začetku sapnika, zapira pa ga poklopec. Ta preprečuje, da bi hrana med goltanjem zdrsnila po dihalni poti do pljuč.

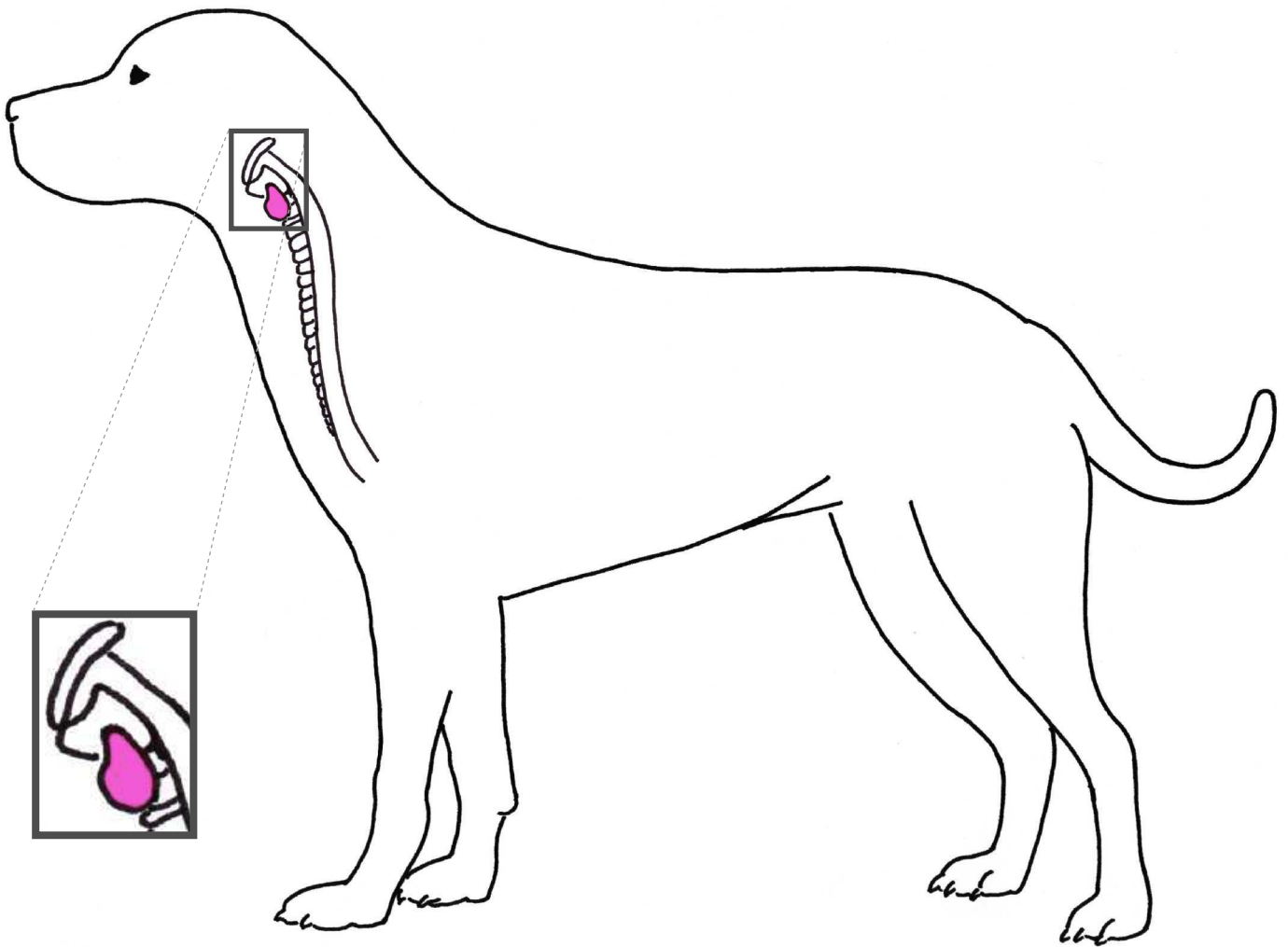
Posledice uporabe ovratnice:
oteženo požiranje, davljenje, bolečina

Požiralnik

Mišična cev, po kateri prehaja hrana od ust do želodca.

Posledice uporabe ovratnice:
oteženo požiranje, bolečina

Glavni organi vratu

Ščitnica

Ena najpomembnejših žlez v telesu, ki izloča hormone. Igra pomembno vlogo v uravnavanju metabolizma, telesne temperature, bitja srca, dihanja, vpliva pa tudi na razvoj možganov, rast celic in na splošno počutje.

Posledice uporabe ovratnice:

mehanske poškodbe, ki jih povzroči ovratnica, lahko vodijo v **hipotiroidizem**

Ustrezna oprsnica

V obliki črke Y, ramena so prosta.

Vrat je prost.

Oprsnica je v celoti nameščena na prsni koš.

Center črke **Y** leži med sprednjima nogama, na prsnici.

Obroček za pripenjanje povodca.

Pazduhe so proste v izogib drgnjenju.